

Patnáctiletý kapitán

Vladimír Merta

V letní hospůdce ve stínu lípy sedává harmonikář
A ždímá ze své heligónky
Havajské honky-tonky blues
Tvrdí že nikdy ani neměl vlastní slabikář

Je z rodu lhářů a rád zpívá
O zemích které nikdy nespatriil
Plaví se po mapách za mořem piva
Objeví za rum starý světadíl

Vsadím se, že právě on bude ten první
Kdo na Sahaře objeví jižní pól
A teď tu sedí jako svatý v trní
Zadák, co si dal svůj vlastní gól

Tma mu k nohám skládá hřích mládí
Neóny vrčí, když se zešeří
Čas od času ho pípa jako žena svádí
Řekne že ne, a pak za ní stejně zapadne do dveří

Ukolébán chaluhami, Sargasovým mořem
Poutník co nahý prošel město žen
Bohatý na sny, chudý benátský dóže
Prochlastá noc a prospí soudný den

Papoušek Ara mu na rameni radí
Jak dojít domů a neupustit džbán
A jak si do důchodu užívat mládí
Jak zůstat na věky patnáctiletý kapitán